

РЕШЕНИЕ

№ 14715

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Вената Кабурова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **12227** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – С., срещу Решение № 4544 от 16.10.2024 г., постановено по НАХД № 4977/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 20/13.02.2024 г. издадено от директора на РИОСВ - [населено място], с което на „РОДНА ИНДУСТРИЯ - 91“ ЕООД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 114 400 лв. на основание чл. 76, ал. 1 от Закона за изменение на климата за административно нарушение по чл. 48, ал. 1, във вр. с чл. 76, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК).

Ответникът - „РОДНА ИНДУСТРИЯ - 91“ ЕООД, чрез адв. Ц. Д., в депозиран до съда отговор на касационната жалба, счита последната за неоснователна и моли съдът да остави в сила решението на СРС.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че „РОДНА ИНДУСТРИЯ - 91“ ЕООД е оператор на разрешително за емисии на парникови газове (РЕПГ) № 156-Н0/2011 г., актуализирано с Решение №156-Н0А1/2013 г. на изпълнителния директор на ИАОС. В РИОСВ - С. била получена информация с писмо с вх. №11180/15.06.2022 г. от ИАОС, в качеството му на оператор, който отразява количеството квоти в националния регистър за търговия с квоти за емисии на парникови газове, че наличността по партидата на „РОДНА ИНДУСТРИЯ - 91“ ЕООД е 742 квоти, което е недостатъчно за покриване на задължението за предаване на квоти, равни на верифицираните емисии за 2022 г., които съгласно одобрения годишен доклад на дружеството са 1314 тона СО₂. От ИАОС е изискано допълнителна информация относно броя непредадени квоти за 2022 г. от „РОДНА ИНДУСТРИЯ - 91“ ЕООД, в резултат на което в РИОСВ-С. е постъпило второ писмо от ИАОС, в което се излага информация за непредадени квоти за 2022 г. от „РОДНА ИНДУСТРИЯ - 91“ ЕООД в размер на 1314 тона СО₂ с наличност по партидата на дружеството 742 квоти. Отново било изискано предоставяне на коректна и точна информация от ИАОС. В постъпилото на 21.07.2023 г. в РИОСВ-С. писмо от ИАОС се твърди, че на 05.07.2023 г. е извършено предаване на наличните квоти по партидата в размер на 743 квоти, а остатъка от задължението за предаване на квоти към партидата на ЕС за 2022 г. се равнява на 572 квоти. Предвид това постъпило писмо е прието, че „РОДНА ИНДУСТРИЯ - 91“ ЕООД не е изпълнило задължение, съгласно чл. 48, ал. 1 от ЗОИК и не е предало квоти в размер на 572 тона СО₂, отделени от инсталацията през предходната 2022 г., което е осъществено на 02.05.2023 г. в [населено място]. В резултат на установеното на дружеството бил съставен АУАН № 94 от 16.08.2023 г., а въз основа него и обжалваното пред СРС наказателно постановление.

СРС е отменил наказателното постановление с доводи за наличието на противоречие между изложените от административнонаказващия орган факти и обстоятелства в наказателното постановление, от което съдът направил извод, че не може да бъде установено вмененото на дружеството административно нарушение.

Решението на СРС е правилно като изводите на решаващия съд се споделят изцяло от настоящата инстанция и тя препраща към тях на основание чл. 221, ал. 2, изр.2-ро от АПК.

Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК към датата на извършване на нарушението (ДВ бр. 102 от 8.12.2023 г.) предвижда, че операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, и авиационните оператори, са длъжни до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията или в резултат на авиационните дейности през предходната година, верифицирани в съответствие с наредбата по чл. 5, т. 2 или определени в резултат на консервативна оценка на емисии съгласно чл. 70 от Регламент (ЕС) № 601/2012. Квоти, които вече са били предадени, не могат да бъдат предавани отново. В този смисъл, както правилно е посочил СРС, въпреки че задължението за изпълнение е до 30.04.2023 г., предвид обстоятелството, че това е било неделя, неработен ден, какъвто е бил и 01 май (официален празник, неработен ден), то задължението за изпълнение е било дължимо до 02 май 2023 г., поради което следващият ден, в който може да се приеме евентуалното осъществяването на административното нарушение е 03.05.2023 г. Датата на

извършване на административното нарушение е негов съставомерен признак, относно който следва да има ясни твърдения, с оглед гарантиране правото на защита на наказаното лице, както и за обезпечаване преценката на съда по същество в рамките на осъществения контрол за законосъобразност, и за това тя следва не само да се сочи безпротиворечиво в АУАН и в НП, но и да е правилно определена от наказващия орган. Точното и недвусмислено посочване на датата на извършване на нарушението е абсолютно необходим реквизит на АУАН, съответно на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване, поради което неизясняването му не може да бъде отстранено в процеса на обжалването на наказателното постановление и води до ограничаване на правото на защита на наказаното лице да разбере за какво конкретно нарушение е наказано по административноправен ред. От друга страна, точното посочване на датата на извършване на нарушението безспорно е от значение за проверката относно спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН и в този смисъл липсата или неточното ѝ посочване пречат извършването на тази проверка. Следва да се посочи, че предвид правораздавателния характер на наказателните постановления, тези реквизити не могат да бъдат извлечени по пътя на формалната или правна логика, още по-малко, да бъдат извлечени по тълкувателен път от съдържанието на други документи по преписката.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответната страна се дължат разноси, каквито не са претендирани, поради което и съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

Водим от горното, Административен съд - София град, XXVIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4544 от 16.10.2024 г., постановено по НАХД №4977/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: